

Изхвървели улицата тесна
 С песен бодра в редове по двама,
 Изведнџж пред погледа им блесна
 Полската зелена панорама.

Като блен простора ги увлече —
 Весели се прџснаха далече
 В нивите и гџстата дџбрава.

Сам останал морен се запирам
 И напусто викам да ги собирам
 И напусто знак с рџка им правя.

На раздела.

Кат птички подраснали, що из гнездата
 Изхвъркват на воля кџм божия свод,
 Напуцат веч класните стаи децата,
 Напуцат ги пџлни с вџзторг и живот.

Понесени вихром по мисли крилати
 Те чувствуват се мощни и волни сега —
 В сџня си те виждат слџнца непознати
 Живота разкрива им дивни блага.

На утро зарята им блеска в очите,
 Потоци звџнят им в безгрижния смех
 И птичите химни им екнат в гџрдите.

Еднаж туй живеј се, еднаж е сал младост —
 О, що не бих дал пак да хвъркна кат тех
 И с техната волност, и с техната радост!
